

Mes de Maria (ESO)

“Va ser un dia d’aquest llarg confinament que la Míriam va parar atenció a una cançó que escoltava el seu pare”.

La cançó era: "La senda del tiempo".

<https://www.youtube.com/watch?v=UftowLtrFVc>

“Quina cançó més trista”, va pensar. I tot seguit es va preguntar: per què ens posem tristos? Per què les persones deixen de ser felices? Per què els problemes ens deixen moltes vegades pel terra? ... Llavors va anar preguntar-li al seu pare perquè escoltava aquella cançó tan trista.

Ell, amb un lleu somriure li va dir que “a vegades necessitem recordar que existeix la tristesa per no deixar de lluitar per estar alegres i feliços”.

Després d’això va anar a la seva habitació a “confinar-se” com aquests dies. I mentre mirava la finestra ajaguda al llit, va decidir que ella lluitaria per no perdre la seva alegria!

Es va aixecar i va anar al despatx on hi havia, penjat a la paret, un pòster de la mare amb deu ratlles escrites i va començar a llegir.....

continuarà...

